

## BESTUUR

President : Toon Gasseling  
Oud President : Tom Jacobs  
1<sup>e</sup> Vice President : Martin Liefrink  
2<sup>e</sup> Vice President : Kees van Steenberg  
Secretaris : Marnix Jansen Venneboer  
Penningmeester : Jos Niesink  
Bankrekening : ABN-AMRO 66.03.11.232  
(Postrekening van de bank: 824200)

## SECRETARIAAT

Marnix Jansen Venneboer : Lorentzlaan 20  
7002 HB Doetinchem  
Telefoon : 0314-334984  
Mobiel : 06-23847832  
E-mail : [doetinchem@lions.nl](mailto:doetinchem@lions.nl)  
Website : [www.lions.nl/doetinchem](http://www.lions.nl/doetinchem)  
Digitaal ledenboek : [www.lions.nl/lolas](http://www.lions.nl/lolas)

## BIJEENKOMSTEN

Iedere maand : 1<sup>e</sup> woensdag 19.45 uur Vergadering  
3<sup>e</sup> woensdag 18.00 uur Taphap  
5<sup>e</sup> woensdag 18.00 uur Taphap met L.L.L.  
Plaats : Hotel Villa Ruimzicht  
Ds van Dijkweg 40  
7001 CV Doetinchem  
Telefoon : 0314 - 320680  
E-mail : [info@hotelvillaruimzicht.nl](mailto:info@hotelvillaruimzicht.nl)

- Bij verhindering voor de vergadering **altijd** bij de secretaris **afmelden**

- Bij verhindering voor de taphap **altijd** dinsdag vóór 20.00 uur bij de secretaris **afmelden**

Let op! Bij niet-tijdig afmelden zal € 14,50 in rekening worden gebracht ten behoeve van de fundraisingkas.

- Voor bijeenkomsten met Papillons opgeven of afmelden **zoals aangegeven op de uitnodiging**

**WAT STAAT ER DEZE MAAND IN HET BULLETIN?**

Pres(s)praat april/mei 2008. . . . .	<a href="#"><u>3</u></a>
Verjaardagen. . . . .	<a href="#"><u>5</u></a>
Van Baak tot Uruzgan. . . . .	<a href="#"><u>6</u></a>
Garissa, Kenya (5). . . . .	<a href="#"><u>11</u></a>
De gustibus non est disputandum. . . . .	<a href="#"><u>23</u></a>
Over de site. . . . .	<a href="#"><u>25</u></a>
Verslag We Serve doegroepen. . . . .	<a href="#"><u>26</u></a>
Commissies. . . . .	<a href="#"><u>35</u></a>
Agenda 2007-2008. . . . .	<a href="#"><u>36</u></a>

---

## PRES(S)PRAAT APRIL/MEI 2008

Beste Lions,

Dit keer een korte terugblik. Allereerst onze nieuwe locatie, Villa Ruimzicht. Mij bevalt het prima dat wij weer in Doetinchem resideren. Het eten en drinken is er uitstekend. Maar natuurlijk zijn er nog de nodige punten die aandacht verdienen. Zoals de bediening bij binnenkomst en in de pauzes. Ook met de vergaderopstelling zijn we nog aan het stoeien om die beter te krijgen. De stoelen vind ik goed zitten, alleen zag BJ er wel erg klein uit tijdens zijn 10 minuten. Maar wees gerust, het bestuur is alert en overlegt steeds met het Ruimzicht.

Memorabel was natuurlijk ook de koude Pasen. Zelfs onze mooi-weer-president van vorig jaar, had nu sneeuw in de Ardennen. Voor mij was het geen ramp, want het was super eet-weer.

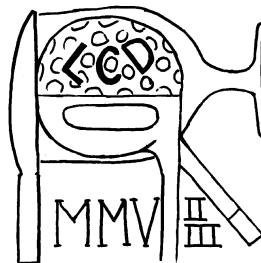
Op 2 april had ik de eer om Hans Bruyn de versierselen op te mogen spelden ter gelegenheid van zijn 35 jarig lidmaatschap van onze club. Hans bij deze nogmaals gefeliciteerd.

Op die avond kregen wij ook een enthousiast verhaal over topsport in Doetinchem te horen van Jos Tiemessen, directeur van DocStap Orion. Inmiddels is hij ook benoemd tot City Manager van de Doetinchemse binnenstad. Als hij de binnenstad-ondernemers net zo enthousiast krijgt als de volleyballers, dan komt het wel goed met ons centrum.

Ik mag ook deelnemen in de commissie die de fundraisingavond op 24-04-09 voorbereidt. Een select gezelschap o.l.v. Bert, dat sprankelende ideeën heeft, super gemotiveerd is en het gevoel heeft dat het iets bijzonders wordt. Onder het motto, Power of Dreams, maken wij gestaag vorderingen.

In de werkgroep ontwikkelingsamenwerking, o.l.v. Peter Bob, proberen wij de Peace Poster Contest van Lions International van de grond te krijgen. In principe kunnen alle leerlingen van groep 8 van alle basisscholen in Doetinchem er aan meedoen. Op 7 mei, op onze clubavond hoort u er meer over.

Zakelijk komen er interessante weken aan voor mij. Koninginnedag en Hemelvaartsdag zijn voor ons de drukste dagen van het jaar. Normaal draaien



wij dan een dubbele zondagomzet. Dit jaar hebben wij echter op woensdag Koninginnedag en de dag erop Hemelvaartsdag. Dit is, geloof ik nog nooit vertoond. Dus best wel spannend hoe de omzetten zullen zijn. En dan daarna, Moederdag op Eerste Pinksterdag, ook al zo lekker om in te schatten wat het gaat worden. Zo zie je maar weer, zelfs na 26 jaar, blijft moeilijk om te voorspellen wat het gaat worden.

Toon Gasseling, 14 april 2008

### **BESTE LIONS,**

Wat een fantastisch weer hebben wij de afgelopen weken gehad. Het was zo mooi, dat wij de clubavond op het terras van het Ruimzicht hebben gehouden. Het was niet voor iedereen even goed verstaanbaar, maar we hebben wel een bijzonder genoeglijke avond met elkaar gehad. Ook met de Pinksterdagen hadden we dit mooie weer. Voor mij betekende dat een dramatische omzet, voor u waarschijnlijk aangename dagen in de tuin. Maar gelukkig voor mij, is het nu allemaal weer wat minder extreem.

Iemand die het nog steeds warm heeft, is Michiel, de zoon van Marnix en Irene. Hij is eind april uitgezonden naar Afghanistan. Ik heb begrepen dat het daar echt warm is, zeker met de bepakking die hij daar mee moet zeulen. Laten wij hopen dat hij daar in die moeilijke omstandigheden nuttige zaken kan verrichten, zodat hij er later met een goed gevoel aan terug kan denken.

Afgelopen zaterdag zijn wij (5 Lions met partners) met onze vrienden uit Dorsten naar Münster geweest. Onder andere om het 10-jarig jubileum van onze jumelage te vieren. Münster is een prachtige stad en heeft een geschiedenis waarin Nederlanders een grote rol hebben gespeeld. Het weer was niet al te zonnig, maar het gezelschap en het eten en drinken maakten, dat de dag zeer de moeite waard was.

Natuurlijk werd er ook stil gestaan bij het jubileum. Dirk Richter, de president van LC Dorsten, had zich voor zijn speech grondig verdiept in de namen en data die van belang waren bij de jumelage. Ook sprak hij de wijze woorden, dat we nu na 10 jaar pas de puberteit in gaan. En dat dit dan weer nieuwe uitdagingen met zich meebrengt. Ook deed hij een oproep om met op- of aanmerkingen te komen die de deelname zouden kunnen bevorderen. Zelf heb ik gemeld dat de kwantiteit van de deelname natuurlijk belangrijk is (dit laat toch enigszins de betrokkenheid van de leden zien) maar dat voor mij de kwaliteit van de ontmoetingen de doorslag geeft.

---

Daarna heb ik Jan Kruit bedankt, omdat hij 10 jaar de voorzitter is geweest van de jumelage commissie. Voorwaar een bijzondere prestatie. Ook is hij 10 jaar lang de verbindende persoon geweest tussen de twee clubs.

Rond 22.00 uur hebben wij in Dorsten afscheid genomen en zijn toen met een voldaan gevoel weer huiswaarts gekeerd.

Toon Gasseling, 18 mei 2008

### VERJAARDAGEN

In de afgelopen periode zijn de volgende Lions jarig geweest:

<i>Jos Niesink</i>	<i>26 april</i>	<i>(58jaar)</i>
<i>Rien ter Brugge</i>	<i>9 mei</i>	<i>(77 jaar)</i>
<i>Hans Kjetselaer</i>	<i>11 mei</i>	<i>(60 jaar)</i>
<i>Harm Kloosterboer</i>	<i>17 mei</i>	<i>(85 jaar)</i>
<i>Kees van Steenbergen</i>	<i>23 mei</i>	<i>(53 jaar)</i>
<i>Herman van den Broek</i>	<i>27 mei</i>	<i>(58 jaar)</i>
<i>Toon Gasseling</i>	<i>5 juni</i>	<i>(54 jaar)</i>

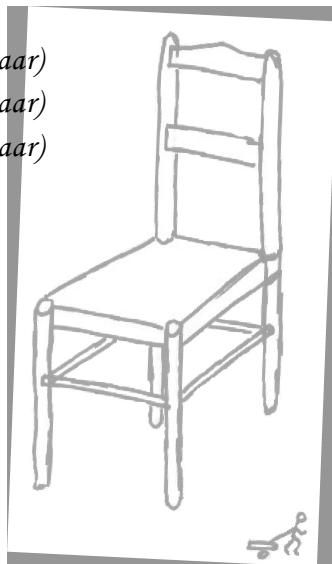
Bij deze (nogmaals) gefeliciteerd.

In de komende maand hopen

<i>Henk Breuker</i>	<i>11 juni</i>	<i>(62 jaar)</i>
<i>Henk Kets</i>	<i>29 juni</i>	<i>(76 jaar)</i>
<i>Gerard Roelofsen</i>	<i>5 juli</i>	<i>(62 jaar)</i>

hun verjaardag te vieren.

We wensen hen een fijne verjaardag toe.



**VAN BAAK TOT URUZGAN**

In gesprek met Marnix Jansen Venneboer

“2.8.4 Dinant Marnix Jansen Venneboer (Marnix)  
 geboren 1-3-1947 te Hummelo;  
 Marnix begon zijn loopbaan op de schadeafdeling van Auto  
 Risico; na meerder functies binnen deze verzekeringsmaatschappij is  
 hij thans adjunct-directeur Sterpolis Verzekeringen.  
 Gehuwd op 21-12-1972 met  
 Bernardina Geertrudis Thérèse Buitink (Irene)”

Het wordt mij wel erg gemakkelijk gemaakt een portret te schilderen van Marnix Jansen Venneboer. Het bovenstaande is namelijk te vinden op blz. 76 van de Genealogie van de familie Jansen Venneboer 1647-1996. Daaruit blijkt dat Marnix de jongste loot is aan de stam van een wel heel oude (en goed gedocumenteerde) familieboom. Om jaloers op te worden.

Interessant is het ontstaan van de geslachtsnaam Jansen Venneboer. Immers, in 1647 bestond er nog geen Burgerlijke Stand. Ene Jan Harmsen, afkomstig uit Sellum (Zelhem), pachter van “20 molder bouwland en 9 schaer weijlant” op “de Hof te Baak” is de oudste van de familie die in de archieven terug te vinden is. De oude doop- en huwelijksboeken van de NH-kerk van Steenderen vermelden steevast patroniemen als naam (bv. Jan Harmsen is Jan Harms-zoon). Pas na de invoering van de BS in 1811 kwam de definitieve geslachtsnaam vast te staan. In het oudste bevolkingsregister van Steenderen (1829) komt dan ook voor het eerst de naam Janssen Venneboer voor.

De naam Venneboer is in het verleden veeleer gebruikt als bijnaam. Drie geslachten Janssen (in vroeger tijd vaak met twee ss'en geschreven) hebben gewoond op 't Venne, een drassig heidegebied in het buurtschap Toldijk. Zij werden daarom de venneboer genoemd, de boer uit het ven.



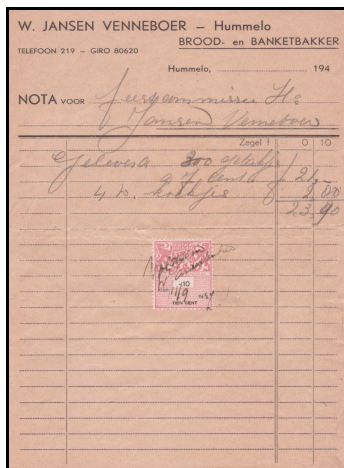
In het familieboek is over deze boeren te lezen: “De vroegere boer had het moeilijk. Hij leed vaak een armoedig bestaan. Het onderkomen van een “kleine” boer, vaak niet meer dan een plaggenhut, was nauwelijks gerieflijk. Er was ook geen enkele reden voor, want er was toch niemand die tijd had om van een mooie inrichting te genieten. Dagen van dertien, veertien uur onder de brandende zon, met gebogen rug, de sikkels zwaaiend, het stof en het zweet, de dorst en de treiterende vliegen.” Met enige trots en nostalgie wordt over de boerenafkomst van de familie gesproken. Het is dan ook zeker geen toeval dat het familieboek begint met een oude spreuk:

*Adam was de eerste boer  
Maar ook de eerste heer.  
Wat zullen dan de heren  
méér zijn dan de boeren?*

Tientallen nazaten van Jan Harmsen worden in de genealogie genoemd, teveel om op te noemen dus. Voor het portret van Marnix volstaat het te beginnen met zijn grootvader, Teunis Jan. Geboren op “Tieken” in de buurtschap Heidehoek verhuist opa in 1890 naar Hummelo, om daar een zaak te beginnen als brood-, beschuit en kleingoeðbakkerij en aanverwante artikelen. Daarnaast runde hij een boerderijtje, zoals dat in die periode vaak

gebruikelijk, zelfs noodzakelijk was. Uit zijn huwelijk met “Hentje van de Roskam” zijn 8 kinderen voortgekomen, waaronder de vader van Marnix als jongste kind. In de familie staat deze stamboomloot bekend als de Hummelose tak.

Vader Wim heeft de bakkerij voortgezet vanaf 1932 en verbouwde de boerderij tot woonhuis. Uit die tijd resteert een door Marnix gekoesterde nota voor de feestcommissie Hummelo voor de levering van 300 gebakjes en vier dozen koekjes voor het bedrag van fl 23,90. Bijzonderheid bovendien is het zegel van 10 cent: btw bestond toen natuurlijk nog niet.



Even opvallend is een ansichtkaart “Groeten uit Hummelo” die door vader Wim in eigen beheer is uitgegeven. Rechts onderaan is de bakkerij te zien, een pand dat nog steeds bestaat in de Dorpsstraat. Uit het huwelijk van Wim met Bernarda is Marnix als vierde en laatste kind in 1947 geboren. Geen van de kinderen had



belangstelling voor het bakkers-vak, ook “Marnix van de Bakker” niet, en dus werd in 1968 de bakkerij verkocht. Marnix heeft een jeugd gehad waarin hem veel vrijheid werd gegund, ondanks het feit dat hij na schooltijd en op zaterdagmiddag in het bedrijf moest meewerken. Dat het niet echt slecht ging, blijkt wel uit feit dat het gezin in de begin van de 50-er jaren drie knechts, een winkelmeisje en een hulp in de huishouding ter beschikking had, terwijl 1 keer per week ook een naaister langs kwam. Maar tegen de toegenomen sociale lasten en de concurrentie was uiteindelijk niet meer op te boksen.



Marnix heeft leuke vrienden gehad op de lagere school. Een daarvan was Bennie Jolink, die in 1993 centraal stond in het tv-programma “Klasgenoten” van Koos Postema waarin ook Marnix niet ontbrak.

Na het eindexamen HBS-B gehaald te hebben in Doetinchem en een jaartje zoekende te zijn geweest begon hij zijn

verzekeringsloopbaan in 1967 bij de Stichting Assurantie Bureau van de Gelderse Maatschappij voor Landbouw. Een mondvul voor een instelling die later gewoon Sterpolis is gaan heten, een bedrijf waar de afdelingen schadeafwikkeling, levensverzekering en bemiddeling deel van uit maakten.



Het zou een loopbaan worden van maar liefst 38 jaar. Na de interne opleiding ging hij aan de slag als schadecorrespondent (waarbij hij wel heel toevallig volgens eigen zeggen “heel veel geleerd heeft” van de vader van Gus die in Den Haag als letselschadejurist werkzaam was), klom op tot afdelingshoofd, werd adjunct-directeur en nog later statutair directeur wat hij geweest is tot begin 2004, waarna hij nog een jaar adviseur van Sterpolis in Tilburg is geweest, alvorens begin 2005 te gaan genieten van zijn pré-vut.

En dan zomaar tijdens ons gesprek gaat de telefoon en meldt zoon Michiel zich vanuit Uruzgan, die daar sinds half april werkzaam is in Kamp Holland als chauffeur/persoons-beveiligers. Hij heeft die dag zijn taak er opzitten en belt even. Zijn functie brengt hem niet naar risicovolle patrouilles. Wel heeft hij



het druk met het rondleiden van de vele gasten die het kamp bezoeken. Niet alleen Nederlandse ministers (zoals onlangs Verhagen) en parlementariërs, ook komen er veel buitenlandse vertegenwoordigers langs. “Je hebt er geen idee van hoeveel bezoeken er aan kamp Holland worden gebracht”, aldus Marnix. Maar de grootste vijand is daar de enorme hitte. Veel

zand, 40°C, en dan ook nog een behoorlijk zware uitrusting maken het leven daar behoorlijk zwaar. En ook de geur die rond de lokale bevolking hangt wijkt nogal af van de onze, best even wennen dus. Michiel lijkt het er desondanks redelijk naar zijn zin te hebben, ondanks het feit dat het een tamelijk eentonig leven lijkt met weinig uitgaans-mogelijkheden (af en toe wat in het lokale dorp kopen) en het ontberen van iedere vorm van alcohol.

Natuurlijk is het voor Marnix en Irene (die natuurlijk niet toevallig een “Steun onze troepen in Afghanistan” sticker achter op haar auto heeft) een bijzondere tijd, mede gelet op de slachtoffers die de laatste tijd in Uruzgan te betreuren waren. Maar hoewel het afscheid op de militaire vliegbasis in Eindhoven emotioneel was, is het niet zo dat zij nu nachten wakker liggen

over wat Michiel zou kunnen overkomen. Gelukkig is er frequent telefoon- en e-mailcontact. En defensie zorgt er keurig voor dat er regelmatig pakjes kunnen worden verstuurd die ervoor zorgen dat er wat afwisseling komt in een verder toch wat monotoon militair bestaan. Toch zullen Marnix en Irene ongetwijfeld opgelucht zijn als Michiel half september veilig en wel weer in Eindhoven landt. Alhoewel Marnix over veel vrije tijd beschikt wil dat niet zeggen dat hij zich verveelt. Hij lijkt een



verwoed wandelaar te zijn geworden: binnenkort zal hij zelfs de 20 km gaan lopen tijdens de Doetinchemse vierdaagse! Verder geniet hij samen met Irene van de jaarlijkse skivakantie, tennist hij graag, is hij vaak in de tuin te vinden (die er dan ook prachtig bij ligt ondanks de onuitroeibare madeliefjes), vindt hij het heerlijk om te zeilen en is hij een bridgeliefhebber. Never a dull moment dus.

De Jansen Venneboers zijn niet alleen een oude, maar waarschijnlijk ook een hechte familie. En hoewel het vermeende familiewapen waarschijnlijk niet voortgevloeid is uit militaire verdiensten voor enig Engelse vorst, maar meer uit de (overigens zeer geslaagde) fantasie van een nazaat, lijkt één ding wel kenmerkend te zijn voor de familie: respect voor de voorvaderen. Het zal dan ook beslist geen toeval zijn dat het familiealbum eindigt met:

*Al is 't maar een klein plekje  
Waar eens uw wiegje stond,  
Toch zal men nooit vergeten  
Wat men daar ondervond.*

## GARISSA, KENYA (5)

In de zomer van 2007 is Jan van Iersel door Rotary Doctors uitgezonden naar Garissa in Kenya. Daar heeft hij gedurende 6 weken werk verricht als chirurg. Al vele jaren wordt het ziekenhuis ondersteund met mankracht vanuit Zweden en Nederland. Nu was Jan daar samen met Loek Peeters (ex gynaecoloog) en Hannie Friesen (kinderarts) uit Doetinchem. Hij heeft een reisverslag gemaakt dat in vijf gedeeltes in de het Lionsbulletin wordt afgedrukt. Deze maand de 5<sup>e</sup> en laatste aflevering. Naast de foto's van zijn werk daar, in dit artikel ook enige foto's van de presentatie die Jan en Loek in maart voor de Lionsclub hebben gegeven.



Op maandag 24 krijg ik al vroeg telefoon van Taco. Wel heel plezierig dat we elkaar zo even kunnen spreken. Taco vertelt uit de losse pols dat hij met een project bezig is. En misschien wel twee. Wel, ik denk dat ze hier echt weinig op hebben met het projectmatig opzetten van zaken. Ieder doet wat en de een wacht op de ander en als het anders uitvalt zijn we daar ook tevreden mee. Ik denk dat we binnenkort eens bij Taco en Anke gaan logeren. En nog een enkel klusje doen?

De OK zal op maandag en dinsdag door mij worden bezet. De programma's lopen redelijk en er kan zelfs een lunch af in het Doctors House. Bij terugkomst in de kliniek moet ik met spoed een meisje zien dat door een krokodil is aangevallen. Ze leeft nog en het onderlichaam is behoorlijk beschadigd en ze heeft ook een bovenbeenbreuk, die ik vanwege de vele verwondingen aan de snaartractie zal hangen. De snaar is gauw geboord, maar dan moet de gipsmeester er de tractie aanhangen. Die was gebeld om te komen, maar bleek al vertrokken. Ik dacht: ik ga eens kijken op zijn kantoor en daar was hij inderdaad niet. Maar hij zat met andere moslims te bidden onder de boom. En daar zat hij: juist verzezen uit zijn concentratie. Hij

was bereid de tractie te verzorgen en ik zag hem even later op de zaal en hij had zijn actie snel voor elkaar. Inmiddels moest ik met voorrang kijken naar een mevrouw die er slecht aan toe zou zijn. Ze lag op een zaal in een hoek op een matras op de grond, leed aan overgewicht en was in shock. De bloeddruk was onmeetbaar laag en de oogleden waren echt bleek. Ik had dat nooit gezien en kon nu eens vergelijken met een donkere zuster die er bij stond en mooie donkere ogen had en niet in shock was. Ook het nagelrood was niet gekleurd. Direct veel fysiologisch zout laten inlopen. In overleg met Hannie en Loek stelden we vast dat het wel moest gaan om een extra-baar moederlijke zwangerschap die met een bloeding was doorgebroken in de vrije buikholte. We hebben een spoedoperatie gedaan en er zat bijna 3 liter (van de vijf die we hebben) bloed in de buik. Inderdaad ten gevolge van een buitenbaarmoederlijke zwangerschap. Op het eind van de operatie was de bloeddruk en de rest goed op orde.

De dinsdag is alweer de laatste dinsdag dat we in Garissa zullen zijn. Daarom ga ik naast het door-bouwen ook af-bouwen. Ik had me al voorbereid op deze ambivalente situatie. Immers op de polikliniek ga je mensen zien waarbij je een operatie-indicatie stelt, terwijl de patiënt door een andere chirurg uit een ander land behandeld zal worden. Of je hebt probleem patiënten liggen waar je zorg voor hebt, die je in een keer moet onderbreken en overdragen en met onbekende afloop. Ik merkte dat natuurlijk ook op bij Arno, die hiervoor als chirurg zat, en benieuwd was naar het beloop bij verscheidene patiënten. Ik zal hem daarover, veel te laat, bij thuiskomst informeren. In ieder geval: Ze zijn allemaal goed gegaan of het komt allemaal goed.

Het OK programma liep vandaag als een speer. Heel veel jonge student-nurses stonden te kijken en niet eentje viel er flauw. En ze gedroegen zich echt wel netjes en vaak geïnteresseerd. Ik denk dat het voor hun ook wel bijzonder is om een onder zijn petje zwetende Mzungu (bleekgezicht) te zien opereren terwijl zij geen druppel transpireren.

Na het programma en de lunch ben ik met Loek de patiënten op de afdelingen gaan bezoeken en we werden opgehouden, omdat er een spoedsectie tussendoor kwam. Loek bood aan me daarbij te helpen en dankzij de juiste aanwijzingen werd een gezonde direct goed doorademende baby ter wereld gebracht. Ik denk dat de formulering zo moet zijn dat de

---

moeder het kind ter wereld brengt en dat wij daarbij geholpen hebben. Het was een gezond meisje en we konden de ouders er van harte mee feliciteren. Terwijl de wond gesloten werd, kwam een assistent zeggen nog niet weg te gaan want er was weer een patiënt met krokodillenbeet binnengebracht. Het betrof een mevrouw die in haar linkerarm was gehapt. Het moet een nog jong beest zijn geweest want de arm was er nog niet af. Loek heeft er foto's van gemaakt. We hebben op de OK wond-debridement verricht en vastgesteld dat een boel spieren tot op het bot door waren. De wond hebben we opengelaten zodat deze van binnenuit kan genezen. De functie van de arm leek niet geheel verloren.

De mensen die water halen bij de rivier zullen toch wel door de geschiedenis zijn gewaarschuwd. Maar in dit jaargetijde zijn de krokodillen echt agressief. En de bevolking gaat denk ik water putten uit de rivier. En ze zien niet die twee oogjes boven de waterspiegel uitkomen. Ik denk dat het beter moet kunnen, maar weet ook nog niet hoe. De rivier heb ik niet uitvoerig bezocht. Ik heb nu drie patiënten liggen, waarvan een een jongetje met een beenamputatie waarbij binnenkort, na volledige wondgenezing, een onderbeenprothese kan worden aangemeten. Een revalidatiearts zou hier welkom zijn.

En jawel, dokter Niorroge Karanja (Chirurg) is gekomen. Wat later, want hij got lost. De probleemgevallen op de afdeling heb ik uitvoerig uitgelegd en ook de andere patiënten voorgesteld.

Op de kinderafdeling zag ik nog het kindje dat een aantal dagen geleden was opgenomen met Kwashiorkor. Het is een ernstige vorm van ondervoeding. Op zich is er in dit land voldoende voedsel en de kwaal wordt vaak door een sociale oorzaak in gang gezet. Het kind lijkt in eerste instantie niet slecht gevoed, maar dat komt door het oedeem. Hij had een opgeblazen hoofd, niet te dikke borstkas en een opgezette buik met oedemateuze benen. Het kind zag bleek en de huid vertoonde met name aan de benen gedepigmenteerde vlekken. Door voorzichtig te gaan voeden kon het kind weer in goede voedingstoestand gebracht worden, waarbij eerst, omdat het oedeem verdwijnt, het gewicht afneemt. Het kind zal opknappen.

Later heb ik een tijd spreekuur meegedaan met de Kenyachirurg en de planning voor een aantal operaties verzorgd. Al snel was het OK programma vol, maar dat kwam vooral omdat Niorroge zo groot schrijft. Het anesthesie-

---

ploegje zal wel blij zijn met hem. Het lijkt me ook een heel kundig persoon. Hij is in het U- ziekenhuis van Nairobi, Kenyatta, opgeleid en heeft al heel wat voor mij bijzondere ziektegevallen gezien. Van de voortvarende polizuster Fatuma heb ik alvast afscheid genomen. Zij vond dat de 6 weken snel voorbij waren. Ik heb haar voorzien van een stapeltje medicijnen die ik kreeg van een artsenbezoekster. Dan heeft zij ook weer wat uit te delen.



Op het eind van de dag zijn we naar het dorpje Morovo geweest. Hier wonen de Marekotten. Het dorp ligt juist aan de andere kant van de rivier en staat mudvol woongelegenheden. In typisch Afrikaanse stijl met de aaneengebonden takken, dichtgesmeerd met leem. En direct tientallen kinderen achter je aan. Aangezien het op het eind van de dag loopt, hebben de

mensen in de vastentijd extra trek, waar ze na het gebed voldoening aan kunnen geven blijkens de etensgeuren die overal vandaan uit de hutten opstijgen. Water is in het dorp voldoende voorhanden en met een pompensysteem en leidingen worden ook dorpen in de omgeving van water voorzien. We bezoeken nog even de rivier waar de sluipmoordenaars in het water op de loer liggen. Ik kan niet nalaten er een met een losse tak te bestoken hetgeen met een waterballet wordt beantwoordt.

Op donderdag bezoeken we een project dat door de overheid is opgezet en dient om de lokale bevolking te begeleiden aangaande veeteelt, kleinere zelfstandige activiteiten en landbouw. Met name willen ze wel de mogelijkheid bieden om b.v. de zwerfvolken ook in staat te stellen wat anders te doen dan met hun vee bezig te zijn. Dat wil zeggen dat ze letterlijk achter hun vee aanlopen. En soms niet snel genoeg, want in bepaalde regio's heeft het al vier

---

jaar niet geregend. Dat betekent dan een enorme vee- en mensensterfte. Wanneer je ze kunt leren in de buurt van een safe watervoorziening iets op te bouwen, zijn er betere overlevingskansen. Zo is er in de buurt een bananen kwekerij opgezet. Maar er zijn best wel nomaden die het letterlijk maar laag bij de grond vinden om daar hun kostje te moeten scharrelen. Dan liever proberen te overleven op de manier zoals ze dat al misschien wel duizenden jaren doen. We kwamen tussen de middag bij deze overheidsinstelling op bezoek. Er was slechts een beambte van de zes aanwezig en hij kon geen ppt presentatie verzorgen. Mogelijk kunnen we nog eens langs gaan, maar de tijd wordt kort.



Vanmiddag bij de instelling van Mama Hani op bezoek geweest omdat Loek een cheque kon overhandigen, goed voor de aanschaf van schooluniformen. De jongens en meisjes lopen er al in rond en het ziet er schoon en voor de meisjes truttig uit. Ook kon in haar pand een wasmachine geïnstalleerd worden die gefourneerd werd op initiatief van de co-assistenten Rachel en Karina

uit Utrecht. Een geweldig mooi apparaat waar 14 kg was in kan. Het is een bovenlader en ik zal mij nu thuis ook eens voor de wasmachine interesseren. Verscheidene programma's voor heel vuile was, wol, veel water en van alles. De machine is door Opondo in Nairobi heel gunstig aangeschaft en staat op een goede plaats in het pand. Morgen nog een stevige sokkel er onder en de capaciteit van de afvoer vergroten, anders wordt de vloer nat. We hebben de gunstige berichten kunnen door Sms-en naar KaRa, en zullen hun later ook de foto's toesturen. Het is een buitengewoon goed idee om deze machine cadeau te doen. Nu even het vervoljournal toesturen aan Lidwine en Marnix.

De vrijdag hebben we toch maar ingeboekt om in het ziekenhuis te zijn. Eerst zouden we wat ondernemen naar het vluchtelingenkamp in Dadaab, maar het was niet nodig daar te zijn, omdat de patiënten die er waren zelf naar Garissa konden komen. Als je er bent is er ook altijd wat te doen. Een uitgestelde operatie kon nu verricht worden. Aanvankelijk waren niet alle bloedtransfusiegegevens voorhanden, omdat de relatives daar nog niet aan waren toegekomen. Het betrof een mevrouw met een struma dat op zich al groot was, maar bij de operatie ook nog in de borstkas uitpilde. Op zich kwam de zwelling er in zijn geheel goed uit. En hoewel er geen bloedverlies van betekenis was geweest, hing er op de verpleegafdeling toch bloed aan. Nu blijkt het zo te zijn dat eenmaal door de relatives gegeven bloed, ook daadwerkelijk gegeven moet worden en wel aan de patiënt. Je krijgt problemen als je het niet geeft. Dus liever de patiënt teveel gegeven, dan dat je een ander er een plezier mee doet. Nu wil het geval dat deze mevrouw na enkele uren op de afdeling enorm benauwd werd als gevolg van een bloeding in het operatiegebied. Ik moest haar met spoed naar de OK brengen om de wond te openen, waarbij een bak bloed vrijkwam zodat de druk van haar (en mijn) luchtpijp af was. De anesthesie-assistent deed a great job. De bloeding bleek te zijn veroorzaakt door een lekkend slagadertje, gelegen aan de achterkant van een halsspier. Waarschijnlijk bij het sluiten van de wond al zijdelings geraakt. Als je ziet hoe de relatives met de patiënten op de afdeling omgaan, kun je begrijpen hoe na de operatie iets dergelijks nog kan gebeuren. Ze slepen met de patiënt op de schouders naar de plee, slapen er bij in bed en tobben er de hele dag op en omheen. Ik heb ze nu postoperatief toegesproken en wel heel ernstig. Ze luisterden nadien goed en konden zelfs mijn strenge gedrag met een lach opvatten.

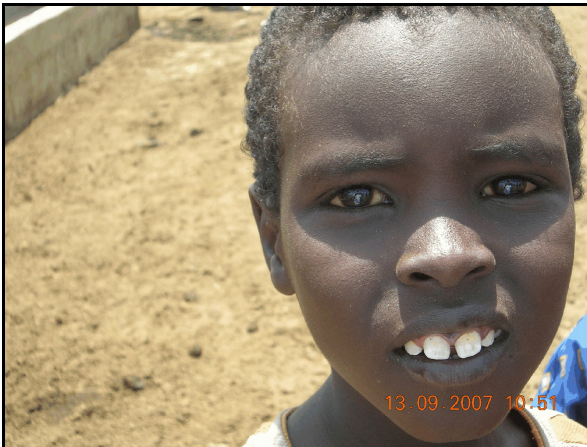
Het meisje met de krokodilwondingen op het onderlichaam en het gebroken bovenbeen overleed. Ze was vannacht in shock geraakt door voortgaande ontsteking over het hele lichaam en ondanks uitgebreide drainage van ontstekingen in een onomkeerbare situatie gekomen en overleden. De bedroefde familie heeft het lijk meteen meegenomen en dat wordt nog dezelfde dag begraven. Op deze plaats van de wereld heeft iemand met een dergelijke gebeurtenis en de complicaties ervan geen kans te overleven.

---



Vanavond waren we bij Günther, Lydia en hun dochter Eliane uitgenodigd. Ze wonen hier vlakbij. Günther had afgelopen drie dagen bezoek gebracht aan een project met Health centra, in de buurt van Mander, vlakbij de grens met Ethiopië. De projecten liepen naar tevredenheid. Vele nomaden bewoners kwamen de centra bezoeken en konden van gezondheidsadviezen worden voorzien. We hebben eerst bij onze naburen gegeten. We kregen eerst en drankje dat heel erg fris was, niet alleen vanwege de vrieskoude. Het was een

lokale drank. Nadien o.a. biefstuk hetgeen geitebief was. Hier wordt het vlees niet gemarineerd, maar direct na verkrijging, aangeboden voor consumptie. In de keuken wordt het aan dobbelsteen-stukjes gesneden en dan in de pan gedaan. Bij consumptie moet je niet proberen te kauwen. Veel te taai. En de Afrikanen weten dat,



want die slikken het meteen door. Na de maaltijd krijgen we een tandenstoker! Volgens mij kon niemand er vezels tussen hebben zitten.

Op zaterdag 29 begint de dag echt donker. Maar dan letterlijk. Echt veel wolken en in de loop van de dag vallen er fikse buien. Ik heb in acht weken geen regen gezien. De kinderen lopen met hun blote voeten door de plassen. De hoeveelheid voedselinkopen die voor komende week gedaan moeten worden is erg gering. Met een enkele halve broodjes en een restje jam zullen we het wel redden. Voor vanavond zijn we uitgenodigd bij Mama H. Maar eerst nog het bezoek aan de mensen op de verpleegafdeling. De mevrouw van het struma doet het goed. De dochter ziet er ook ontspannen uit. De taal van de Somaliërs is echt veel harder en met name als ze opgewonden

---

spreken lijkt het wel wat op schreeuwen in plaats van op praten. De dochter spreekt nu met fluwelen stem en haar moeder articuleert goed.

Vlak voor we naar huis gaan, komt het verzoek om nogmaals bij de kinderafdeling langs te gaan. Hier was gisteren al een kind opgenomen met braken en opgezetten buik. Hetgeen nu verergerde en de buikfoto liet zien dat er geen goede passage was. En nu helemaal niet meer. Na ruim overleg met Hannie Friesen werd tot operatie besloten en nu bleek een oedemateuze buikwand met vocht in de buik en ook enig beslag op de darmen. Het beeld zou kunnen passen bij een buikvliesontsteking, en zou nu goed moeten kunnen reageren op drainage van de grote vochtcollectie die in de buik zat en gepaste antibiotica. Ook dit keer werd de anesthesie weer uitstekend verzorgd door Kemai. Ik heb echt bewondering hoe hij zulk verantwoordelijk werk vrijwel in zijn eentje kan behappen.



Vanavond hebben we gegeten bij Mama H en die had er echt een mooie partij van gemaakt. Enorm veel en ook lekker: Matooke (bananen en aardappel), Chapati (Pannekoeken), Njamabata (eend), Njamabussi (stew van Geitenvlees). Njuticha (groene groente). En heel bijzonder was dat de meisjes een stukje opvoerden met speelsters voor Mama H, Loek en een patiënt. Ze hadden het echt heel levensecht gedaan. Met daarna ook het heel enthousiast zingen van liedjes. We konden hartelijk applaudisseren.

Op zondag maak ik de laatste visite. Die begint bij de baby die gisteren de buikoperatie onderging. De buik is niet meer zo opgezet, maar de ademhaling is veel te snel en het kind overlijdt triest genoeg kort erna, aan een bloedvergiftiging. De baby was eerst thuis behandeld door de traditional healer. De gepaste behandeling heeft helaas niet ook meer kunnen baten.

---

Daarna heb ik de wond geïnspecteerd bij Monica en de drains verwijderd. Monica heeft geen koorts, eet voor haar doen goed, mede geholpen door Ibrahim, van de kinderafdeling. En hij zegt dat ze voldoende binnen krijgt. De wonddrains produceren niet meer en ik verwijder ze. De zuster zegt dat er bijna geen opvangzakjes meer zijn voor het stoma en ik geef haar opdracht een dwingend verzoek bij de niet aanwezige directie neer te leggen. Van Monica en haar moeder kan ik afscheid nemen en haar veel beterschap toewensen. Haar kansen liggen nu toch echt veel beter en mogelijk kan het stoma over een half jaar opgeheven worden.

De tijd in het doktershuis moet nu vooral besteedt worden aan het verslag dat gemaakt moet worden voor onze gastheer. De zondagmiddagwandeling maken we in het rivierdorpje. Met een zwerm kinderen om ons heen. Een moeder met een kind zegt dat haar kind ziek is en Hannie F wil er graag even naar kijken. Het kind ziet wat bleek, ja, ik zie het nu ook. En het huilde gedurende de nacht zoveel, hetgeen de reden was voor het consult. Als het kind niet goed eet, huilt en, anemie heeft dan is de kans op malaria erg groot. Advies: morgen naar de hulppost bij het ziekenhuis. De pathologie ligt hier voor het oprapen, als je het maar ziet. Wij eten vanavond met Opondo bij Nomad en morgen halen we de collega's op van het vliegveld.

Het is nu 1 oktober en we hebben bij het ochtendrapport onder dank afscheid genomen. Straks komen we terug, om de Zweedse collega's wegwijs te maken. Die halen we met zijn drieën op van de airstrip. Het is dr. Jan (chirurg) uit Zweden en dr. Erica (kinderarts i.o.) uit Finland Met natuurlijk de pilote. Dr. Erica is een superblonde jonge dokter, die nog wasbleek ziet. Ze hadden een nogal bumpy vlucht. Eenmaal op de begane grond kleurt ze nauwelijks bij. We gaan naar het docters house en leggen een en ander uit over de gang van zaken alhier. Ze maken kennis met Roos en Humprhey, en later ook met hun kinderen. En met de nachtwacht, die nu verkouden is en voor mijn raam ligt te hoesten. We vertellen hoe veilig het hier wel niet is, ondanks de Roadtraffic accidents, de schot- en steekwonden, tuberculose, malaria en Hiv. Let goed op je zelf. Je kunt veilig over de markt lopen. Misschien is het wel de veiligste plaats omdat iedereen op elkaar let. De familie van Erica komt hier ook over een tweetal weken, gedurende twee weken. Nee, er is hier geen bioscoop, biljart, fietsen te huur, zwembad, tennispark. Wel een moskee, maar daar mag je niet in. De andere kerken

---

zullen wel openstaan voor bezoek. Als Erica heimwee krijgt is er in ieder geval over twee weken licht in de tunnel. Maar Erica is een sterke vrouw: ze wordt immers kinderarts.

Bij het bezoek aan het ziekenhuis kan ik de Zweedse chirurg kennis laten maken met de verschillende mensen op de afdelingen. Ook op de OK kan hij de Kenyanse chirurg ontmoeten. Het belooft een vruchtbare samenwerking te worden. We rijden weer terug. Ook voor de nieuwe dr. Jan is het onwennig links te rijden in het verkeer. Zeg steeds tegen jezelf: Links, links, links etc en hoop dan dat het in een plotse situatie goed gaat.

De koffers zijn gepakt. Helaas vertrekt Loek een dagje later, omdat de tijd voor briefing te kort was voor de twee nieuwkomers. Ze stellen zijn bereidwilligheid zeer op prijs en wij vinden het natuurlijk jammer dat we niet samen terug kunnen.

Wij, Hannie en ik, worden naar het vliegveld gebracht. We zullen door pilote Jane naar Wilson airport gevolgen worden. Ik denk Jane Air. Ze

had met ons de lunch gebruikt en zei dat het weer ook nog wat onstuimig kon zijn. De Cessna stond er nog. Hij was niet weggewaaid. Een klein toestelletje. De zware bagage onderin gestouwd, ter verbetering van het zwaartepunt. En wij moesten de schoudergordels goed aantrekken. Jane ging voorin zitten.

Zal dat wel gaan, een vrouwelijke piloot? Ze keek nog even in het spiegeltje, niet of wij goed zaten, maar om haar haar te inspecteren. De lippen werden wat meer glossy gemaakt. De motor deed het goed en we konden opstijgen, zwaaiend naar onze uitzwaaiers. Het vliegtuig ging nog even op zijn kant hangen, zodat we ruimschoots foto's konden maken. Een prachtgezicht: de slingerende Tana rivier. We gingen naar een hoogte van 5000 ft. om zo veel



mogelijk uit de luchtzakken te blijven. We vlogen onder de wolken door en zagen het landschap veranderen van dor en stoppelig naar groener en met enige bergen. Mount Kenya ligt buiten zicht in noordelijke richting. We vlogen richting Nairobi op 240 graden. Het toestel rommelde en fladderde toch wat en ik vroeg me af wat te doen als Jane het even niet meer zag zitten. Ik zou eigenlijk eerst nog hebben gevlogen met collega Ton, alvorens naar Kenya te gaan. En ik had dat plan opgevat om niet helemaal niks te kunnen in geval van. Sommige meters op het dashboard waren me duidelijk, maar van de stuurknuppel weet ik niet de precieze werking. En het waaide aan mijn rechterbeen en arm. Daar was het koud. Op 2000 meter was de buitentemperatuur 7 graden. Of was het koud door de airco? Ook mijn linkerarm was koud. Ik legde hem voorzichtig tegen de arm van Hannie en die was inderdaad warm. Ook mijn borst was nat en zelfs mijn broek. Zou het flesje water lekken?. En ook mijn voorhoofd was klam en fris. Mijn polsslag was 60 per minuut. Mogelijk wat reactie op de grote hoogte? Als ik wat frequenter ga ademen begin ik mogelijk te hyperventileren, dus dat lijkt me niet goed. Moet diep inademen. Geen pijn op de borst. Wel wat druk op het rectum. De lucht verdunde snel door de buitenlucht; niemand had er last van. En ik voelde mij beter. Vooral toen de landing werd ingezet, na anderhalf uur vliegen. Dank aan Jane, die haar vluchtrapport routinematig invulde.

We kwamen ruim op tijd op het vliegveld en vertrokken met de nachtvlucht per KLM met een Boeing 747 type 400 naar Schiphol. Ik vond het heel plezierig dat ik daar, na lange tijd, Odile en Lidwine al kon begroeten. Ik dank jullie dat ik na de geweldige gezellige Safari met jullie, voor zes weken naar Garissa mocht gaan.

Het journaal van deze reis heb ik niet nagelezen. Maar ik kan mij voorstellen dat op sommige plaatsen de indruk ontstaat dat ik een negatieve kijk heb op het werk en de opgedane ervaringen. Die indruk kan ontstaan doordat ik de fenomenen ontstaan na deceptie, tegenslagen, mislukkingen, pech, organisatiefouten e. a. onvoldoende kan hebben beschreven. Ik denk dat het typisch Afrikaans is om gelaten te reageren op dingen die je overkomen. Na een in onze ogen negatieve ervaring wordt met optimisme naar het volgende moment uitgezien. Vandaar dat ik met patiënten en personeel ook altijd met plezier heb gewerkt en mij niet heb opgewonden over zaken die er niet waren.

---

Met dank aan Hannie en Loek, aan wie ik veel verschuldigd ben. Wij hebben levendig kunnen discussiëren en stonden kritisch open voor elkaars meningen en werkwijze. En hebben ook met Afrikaans optimisme gelachen om de tekorten, hoe er mee om te gaan en plannen te maken voor de toekomst.

Heel bijzonder bedankt eenieder  
met Jambogroeten,

Jan van Iersel  
2 Oktober 2007



## **DE GUSTIBUS NON EST DISPUTANDUM**

Montepulciano d'Abruzzo. Colle dei Venti. Neem de woorden langzaam tot u. Laat de letters over uw tong rollen. Houdt ze even vast achter in de mond. Laat ze dan naar voren komen tussen uw tanden en geniet de smaaksensatie. Slik de woorden met gepaste voorzichtigheid door en ben u bewust van de afdrank. Een gelukkig gevoel zal zich van u meester maken.

Zo zult u in november verwend worden door de nieuwe Lionswijn voor dit jaar. De opvolger van de Bizantino. Afkomstig uit de provincie Abruzzo, ten oosten van Rome, van wijngaarden gesitueerd op de Colle dei Venti, een door de natuur gecreëerd balkon, uitkijkend over de baai van Ortona. De druiven worden met de hand geplukt met een lage opbrengst per hectare en pas laat in oktober. Daardoor ontstaat een volle geconcentreerde druif met een hoog suikergehalte (hetgeen leidt tot een alcoholpercentage van zo'n 13%) en excellente polyfenolen.



Zoals u wellicht weet, worden de fenolen met hun anti-oxidatieve werking, verantwoordelijk gehouden voor de remmende werking die wijn zou hebben op het ontstaan van atherosclerose (aderverkalking). Wijn is medicijn dus! Het slechte cholesterol, het zogenaamde LDL-cholesterol, kan pas dan zijn “verkalkende” werking op

de vaatwand uitoefenen na omgezet te zijn in een ge-oxideerde vorm. Deze oxidatie nu wordt geremd door een aantal stoffen, sommige vitamines bijvoorbeeld, maar ook door de polyfenolen uit met name de rode wijn.

Na de fermentatie heeft de wijn een korte opvoeding op eiken vaten gehad, waardoor de tannine zacht blijft en de wijn zijn fruitigheid niet verliest. De fles wordt geleverd met kunststof kurk. De wijn kan dus geen “kurk” meer hebben.

---

Bij een zorgvuldige proeverij met witte wijnen uit het noorden (Lombardije, Friuli, Veneto) het midden (Lazio, Campania) en het zuid-oosten (Puglia), kwamen we toch weer uit in Sicilië: de witte Alcamo Bianco (85% Catarratto en 15% Inzolia) van afgelopen jaren, onze benchmark, en de Altavilla della Corte, beide van het gerenommeerde wijnbedrijf Firriato. Firriato is in 2006 uitgeroepen tot beste wijnbedrijf van Italië. Het bedrijf is gevestigd in het stadje Paceco in noordwest Sicilië, vlakbij de beroemde Monte Erice. Salvatore Di Gaetano en zijn vrouw Vinzia zijn de gedreven eigenaars van dit prestigieuze wijnbedrijf. Samen met hun vermaarde oenoloog Giuseppe (Pepe) Pellegrino en internationale collega's als de beroemde Master of Wine, Kim Milne, worden hoogwaardige kwaliteitswijnen gemaakt van vooral autochtone druivensoorten (bron: Jan Kamsma). Verandering van spijs doet eten, vandaar dit jaar de Altavilla della Corte.

Deze witte Siciliaan is gemaakt van een andere authentieke Italiaanse druif, de Grillo, 100%. De wijn overrompelt met een briljante gouden kleur en heeft een complex aan aroma's van amandel, appel en witte bloemen met een vleug van salie, thijm en rozemarijn. Fantastisch en verleidelijk beschreven, heb ik echt niet allemaal geproefd overigens. Geen hout, dus fris en fruitig. Een ferme 13,5% alcoholspiegel. Grillo is Italiaans voor krekel. De krekel is in het verhaal van Pinocchio "La Voce della Verita", de stem van de waarheid. Als U dus deze wijn drinkt, spreekt U met de stem van de waarheid. Lijkt me een fantastisch cadeau voor sommige van onze politici!

Een uiterst plezierige zoektocht naar de Lionswijn voor 2008. Bij de hand genomen door een als altijd weer gedreven en enthousiaste Jan Kamsma, die zijn liefde voor authentieke Italiaanse wijnen op aanstekelijke wijze weet over te brengen. Mede ingegeven door uw antwoorden op de kleine enquête onlangs over onze actie. De respons was hoog, waarvoor dank. Niemand maakte bezwaar tegen een (geringe) verhoging van het prijspeil met daardoor een wat grotere keuzemogelijkheid. En vrijwel zonder uitzondering zeer positief met vertrouwen in onze keuzes. Aardig detail: de een was "niet zo'n liefhebber van de laatste witte wijn, maar dat is persoonlijk", terwijl een ander na bezoek aan Trapani, Sicilië mij bezwoer de witte wijn vooral in het assortiment te houden, ook omdat zijn vrouw hem had leren drinken.

---



Tenslotte, met mate genietend van een goed glas wijn is goed voor Uw gezondheid, geeft plezier en een warm gevoel van binnen. Dat warme gevoel van binnen wordt nog versterkt wetende dat U ons aller goede doel steunt. Erop vertrouwend de reputatie van onze Lionswijn hoog te kunnen houden, realiseer ik me anderzijds heel goed dat over smaak niet valt te twisten, ofwel “De Gustibus non est Disputandum”.

Henk Drost

### **OVER DE SITE**

Bekend is dat er enige aanloopperiodes zijn wat betreft het gebruik van onze nieuwe website. Alle vragen over gebruik of uitleg m.b.t. de site dient u aan onze ICT officer, Kees van Steenberg, te stellen.

Gebleken is dat niet bij iedereen duidelijk is hoe de af- en aanmeldprocedure werkt. Op [www.lionsclubdoetinchem.nl](http://www.lionsclubdoetinchem.nl) kunt je af- en aanmelden. Om het makkelijk te maken is iedereen voor alle Tap Happen en vergaderingen van dit seizoen standaard aangemeld. Dit geldt niet voor de bijeenkomsten met de Papillons op de 5e woensdag van de maand en met de Lions uit Dorsten. Alleen bij verhindering moet je via de site afmelden. Hieronder volgt kort de procedure:

1. Ga naar [www.lionsclubdoetinchem.nl](http://www.lionsclubdoetinchem.nl)
2. Bij “leden login” (rechtsboven) typ je je e-mail adres in.  
Desgewenst “onthouden” afvinken en daarna “Login” aanklikken.
3. Onder “Leden Menu” → “Agenda” aanklikken.

Daar zie je dat je voor alle evenementen aangemeld bent. Door op het rode kruisje **X** Afmelden te drukken, meld je je af. Je kunt daarna zien, dat je bent afgemeld. Met “potloodje” wijzig inschrijving kunt je je eerdere af- of aanmelding weer veranderen. Het af- en aanmelden via de e-mail of telefonisch bij de secretaris, is vanaf heden dus verleden tijd. Vanaf 27 februari is iedereen standaard aangemeld.

Verder zijn er nog enkele opties onder Leden Menu te vinden.

Kijk ook daar eens - of maak gebruik! - van de optie “Geef uw mening”.

Veel succes gewenst en mochten er nog vragen zijn, neem dan contact met Kees op.

Hij staat je graag te woord.

Met vriendelijke Lionsgroet mede namens Kees,

Marnix Jansen Venneboer, secretaris

## **VERSLAG WE SERVE DOEGROEPEN**

Tijdens de presentaties op 7 mei 2008 bleek duidelijk dat de meeste doegroepen aardig op stoom komen en goede en leuke resultaten boeken of al hebben geboekt en wat minstens zo belangrijk is, dat het gezamenlijk actief zijn met en binnen een project tot veel voldoening stemt.

We hebben vastgesteld dat de doegroepen het komende Lionsjaar 2008-2009 in dezelfde samenstelling kunnen blijven.

Mochten er doegroepen zijn die van samenstelling willen veranderen kan dat via de voorzitter van de betreffende groep worden doorgegeven aan ondergetekende.

Namens de We Serve Commissie

John Brands, Mei 2008

---

Doegroep	:	Zorg.
Rapportage	:	Mei 2008
Voorzitter	:	Jan Loggers.
Secretaris	:	Chris Geurink.
Leden	:	Martin Liefink, Theo Kamps, Jan van Iersel, Aart van Silfhout.
Missie	:	Het helpen van hulpbehoevende ouderen.

### De stand van zaken

Het door Chris Geurink geïnitieerde project van tijdelijke aard:

Een terras aan J.F.Kennedylaan voor het verzorgingshuis "Schravenweide". De werkzaamheden zijn 21 april j.l. van start gegaan. Het project wordt gesponsord door diverse instanties (bouwbedrijf Bruggink uit Heelweg, grondverzetbedrijf Wildenbeest uit Breedenbroek, stratenmakerbedrijf Enzerink uit Hengelo) en vordert gestaag. Jan Thijssen heeft geholpen met de bouwkundige voorbereiding.

### De volgende stappen:

Hulp in verpleeghuis "Den Ooiman". Het door Jan van Iersel gelegde contact heeft geleid tot een relatie met een meer continue karakter. Dit contact geeft zowel bij de medewerkers

---

als bij de leden van de “Zorggroep” veel voldoening. De hulp door “de Lions” wordt zeer op prijs gesteld en door ons ervaren als een zinvolle activiteit. Het betreft werkzaamheden volgens een door de coördinator vrijwilligers en verenigingsleven (Tanja Beeftink) opgesteld rooster.

- Op 4 juni is er een sponsorloop door de leerlingen van het Metzo-college. Deze wordt gehouden in de stad en de opbrengst is voor “Den Ooiman”. We willen met bewoners gaan kijken. In de week van 4 juni gaan we collecteren voor “Den Ooiman” op de Huet.
- Op 27 juni hebben we café-avond op het plein om 18.00 uur.
- Dan is er op 1 juli zomerontbijt zowel op het plein als in het trefpunt en dat begint om 08.00 uur.
- In de weken van 30 juli tot en met 21 augustus is er zomerprogramma op de woensdag en donderdagmiddagen.
- We hebben op 3 & 4 september de wandeltweedaagse op de middag vanaf 14.30 uur en op 4 september vanaf 18.00 uur.
- Op 16 september prinsjesdag om 15.00 uur.
- Van 13 -20 oktober: sprookjesweek. Tijden volgen nog.
- Kerstweek in de week van 15 december. Tijden volgen nog.
- Op 30 december is het oliebollebal.

#### Diversen:

Wellicht zouden meerdere leden van onze Lionsclub hulp willen verlenen aan een activiteit in “Den Ooiman”, mede omdat dit doe-project een blijvend karakter heeft. Het is een regionale, locale activiteit, die zich meestal beperkt tot enkele uren per maand en door “Den Ooiman” zeer gewaardeerd wordt. Werkzaamheden, waarin je de “we serve gedachte” gestalte geeft. Partners, vrienden of kennissen zijn ook welkom. Mocht er bij voorbaat al interesse zijn dan gaarne een bericht. De doegroep Zorg zal in elk geval alle Lions bellen voor eventuele participatie.

---

**Pagina 28**

Doegroep	:	Sport.
Rapportage	:	Mei 2008
Voorzitter	:	John Brands.
Secretaris	:	Kees van Steenberg.
Leden	:	Rien ter Brugge, Hans Kietselaer, Jan Kruit, Jos Niesink, Henk Drost.
Missie	:	Mensen die daar normaliter geen kans voor hebben laten genieten van sport. Dat kan zijn naar sport kijken of aan een sport laten deelnemen.

**De omschrijving van het gekozen project**

- Eén of twee keer naar een topwedstrijd (De Graafschap of Orion) met 8-10 mensen van Philadelphia, ZoZijn of Fatima . Dus mensen met een verstandelijke handicap laten genieten van sport.
- Lions aan sport laten doen..

**De stand van zaken**

- In april 2007 met een afvaardiging van Philadelphia naar De Graafschap geweest.
- 5 april 2008 met een afvaardiging van ZoZijn naar Orion - Dynamo Piet Zoomers geweest.
- Op 13 april 2008 met afvaardiging van ZoZijn en Fatima naar De Graafschap – Utrecht geweest.

**De volgende stappen**

- Zodra de roosters van de wedstrijden bekend zijn weer initiatieven nemen.
- Sportevenement Lions wordt Jeu de Boules oftewel Petanque op zaterdag 18 oktober. Graag die dag vanaf 19.00 uur in de agenda blokkeren.

Diversen : Geen.

Doegroep	:	Ontwikkelingssamenwerking.
Rapportage	:	Mei 2008
Voorzitter	:	Peter Bob Peerenboom.
Secretaris	:	Toon van Opheusden.
Leden	:	Toon Gasseling, Harm Kloosterboer, Gerard Roelofsen, Theo S. Hans de Vries.
Missie	:	Het middels dienstverlening bijdragen aan de ontwikkeling van derdewereld landen door aan te sluiten bij lokale initiatieven en vragen om ondersteuning.

### De omschrijving van het gekozen project en stand van zaken:

- Wereldwinkel: meehelpen met inpakken en verspreiden van kerstpakketten voor zover er behoefte is aan ondersteuning. Het project is eenmalig uitgevoerd in december 2007 met een aantal leden n.a.v. een concrete vraag.
- Ondersteuning van de Stichting DOS (=Doetinchem en Ontwikkelings-Samenwerking). Wij hebben gezegd mee te zoeken naar bestuurlijke versterking. De stichting is nog steeds op zoek naar een penningmeester die heb ook kan ondersteunen bij de fondsenwerving.
- Deelname aan het project 'Vrede, overal op de wereld', initiatief van de internationale Lions. Schoolkinderen maken 'vredesposters' om deel te nemen aan een wedstrijd. Deze activiteit staat gepland voor het najaar 2008. Unicef-Achterhoek en de Wereldwinkel Doetinchem doen mee in de organisatie. Het thema van de vredesposter sluit goed aan bij het lesthema van Unicef voor het jaar 2007-2008 'Nooit meer bang' over kindsoldaten, ed. De basisscholen in Doetinchem worden nog voor de grote vakantie benaderd voor deelname. Een draaiboek is gemaakt. De gemeente zal worden benaderd voor gebruik gemeentehuis en uitreiking van de prijs door burgemeester. Wethouder cultuur wordt gevraagd voor de jury.

Problemen : Alles loopt naar wens. Unicef en WWW zijn enthousiast.

Diversen : De doegroep is een leuk initiatief dat onze leden in staat stelt naast concrete zaken ook de onderlinge contacten en bezoeken te verstevigen.

---

**Pagina 30**

Doegroep	:	Milieu
Rapportage	:	Mei 2008
Voorzitter	:	Koos Kuiper.
Secretaris	:	Bart Jaap Pull ter Gunne.
Leden	:	Hans Bruyn, Henk Kets, Marnix Jansen Venneboer, Gerard Hehenkamp, Jan Thijssen.
Missie	:	De Doegroep milieu inzetten om een milieuthema op te pakken, hetwelk door de inzet van de Doegroep verder kan worden gebracht.

**De omschrijving van het gekozen project**

- We hebben diverse keren overleg gevoerd over onze mogelijke activiteiten ten bate van het milieu.
- Wij hebben geconstateerd dat het thema milieu zich in een steeds grotere maatschappelijke belangstelling mag verheugen. Milieu is een belangrijk thema in ieders leven. Er zijn veel activiteiten die gericht zijn op het milieu c.q. op milieu-educatie. In die zin vindt de werkgroep het wel lastig om nieuwe initiatieven te ontwikkelen.
- Wel hebben we ons nadrukkelijk bezig gehouden met de huisvesting van het Centrum voor Natuur- en Milieu-educatie. Sinds enige tijd is een definitieve oplossing gevonden in de gemeente Montferland .
- Wel ontstond de behoefte aan vergader- en opslag mogelijkheden in Doetinchem. Hoewel wij eerst dachten aan nieuwbouw hiervan in natuurpark Overstegen, bleek de gemeente nadien bereid huisvesting te bieden op dat terrein in een deel van een bestaande boerderij aldaar. Vooralsnog is daarmee onze betrokkenheid bij de huisvesting van het NME-centrum ten einde.

**De stand van zaken**

- Wij buigen ons over een mogelijk nieuw project. Het is een zeer weerbarstige materie met een brede scope. Het is niet gemakkelijk

.Diversen : Geen.

---

Doegroep	:	Onderwijs.
Rapportage	:	Mei 2008
Voorzitter	:	Henk Dijk.
Secretaris	:	Jan Jurriëns.
Leden	:	Arnold van der Goot, Wim Frommé, Harry Thijssen, Tom Jacobs.
Missie	:	Het stimuleren van ondernemerschap in het onderwijs.

### De omschrijving van het gekozen project:

- Het initiëren van het project “Metzo microkrediet pilotproject 2007”.
  - In groepjes van 4-5 personen zullen leerlingen van Metzo een mini- onderneming opzetten. Elke onderneming krijgt een startkapitaal van € 100,=. Met een goed plan gaan ze aan het werk om dit bedrag te vergroten. Daarvoor dienen ze de eigen talenten en die van de andere groepsleden zo goed mogelijk in te zetten.
  - Uitgangspunt is om het bedrag van € 100,= te verdubbelen tot € 200,=.. Samen met een aantal leerlingen iets ondernemen om het krediet van € 100,- te verdubbelen. Dus men start een eigen “onderneming” een mini onderneming.
  - Het werken in een mini onderneming stelt men in staat om planmatig en projectmatig te werken. Tevens leert men om op een goede manier met geld om te gaan.
  - Er zijn verschillende soorten opbrengst te onderscheiden.
    - De opbrengst in geld. Het startkapitaal gaat terug naar de organisatie. Alles boven de € 100,= gaat naar een nog nader te bepalen goed doel.(Kunnen we dit nu al noemen?)
    - De opbrengst in de eigen ontwikkeling. Dit valt niet in geld uit te drukken, maar alles wat men geleerd heeft, kan van dienst zijn in de verdere opleiding of in het gewone leven.
    - Daarnaast telt dit project mee als praktische opdracht voor het vak maatschappijleer
    - Tevens krijgt men een schoolcertificaat als bewijs dat is mee hebt gedaan aan dit project.
-

- Natuurlijk proberen we dit project ook op verschillende manieren in de publiciteit te brengen.
- Eén van hun doelstellingen is het aanmoedigen van mensen om dienstbaar te zijn aan de samenleving. Daartoe stelt de Lions Club voor dit project het startkapitaal ter beschikking en wat belangrijker is, zij stimuleren leerlingen in het ondernemerschap.
- De Lions Club kan tevens deskundige hulp leveren om naar het plan te laten kijken.
- Dit project is bestemd voor leerlingen uit leerjaar 4. Men mag zelf het groepje samenstellen ( minimaal 4 personen).
- Per afdeling kan 1 groep van maximaal 5 personen deelnemen
- De afdelingen die mee kunnen doen zijn : Techniek breed, Bouwtechniek, Economie breed, Consumptieve Techniek, Verzorging, Uiterlijke Verzorging en Theoretische Leerweg.

#### De stand van zaken

- Totaal drie projectgroepen vijf leerlingen: 15 leerlingen
  - Project 1 Theoretische Leerweg: Verkoop van pepernoten aan particulieren. Opbrengst € 260,00 netto. Een meisje heeft zich bijzonder ingezet. Zij krijgt een cadeaubon.
  - Project 2 Consumptief: Deze leerlingen serveren een 3 gangen menu voor derden dus ook Lions. Dit project loopt nog tot mei door alles voor het goede doel.
  - Project 3 Uiterlijke verzorging: Deze leerlingen geven dames een schoonheidsbehandeling. Dit doen zij op hun werkplek.
  - Bezoek aan de K.v K in Doetinchem. Uitstekende ontvangst en presentatie verzorgd door Linda Fijtsma. De 15 leerlingen deden actief mee. De leerlingen maken een verslag over het doel van het bezoek en een projectomschrijving. Telt mee bij Maatschappijleer Conclusie zeer succesvol.
-



## Opendagen Metzoo

Vrijdag 25 januari 2008 18.30 uur tot 20.30 Om 19.30 zal aandacht geschonken worden aan het Project Microcrediet. Hierover is een krantenbericht verschenen.

**Conclusie:** Het project micro krediet is succesvol ontvangen en verdient continuering. Het doel was om binnen het vmb o ondernemerschap te bevorderen en daarin is de commissie geslaagd. De commissie voelt het als haar tak binnen de school deze pilot een vaste plek te geven in het curriculum.

**Enthousiasme en satisfactie binnen de groep.**

De werkgroep is niet aflatend enthousiast en wil graag de pilot tot een voldragen project laten uitgroeien binnen het Metzoo. Het Metzoo wil ook graag verder.

**Hoeveel moet nog worden verricht?**

De werkgroep schat dat zij ook het komend jaar zal participeren in het micro krediet project. Voor de zomer wil de werkgroep een bijeenkomst organiseren met de directie van het Metzoo om alle docenten te overtuigen van het feit dat ondernemerschap een vaste plek in het leerplan moet krijgen. Hiervoor is vanuit de landelijke ING actie Marc Klein Essink gevraagd om de kick off te organiseren. Hij is hiertoe gaarne bereid.

**Diversen:** Overschrijding Lionsjaar. Als werkgroep denken we het Lionsjaar te zullen overschrijden. Voor de afsluiting van het huidige jaar hopen we een bijeenkomst georganiseerd te hebben met alle docenten. Het nieuwe jaar zullen we weer projecten onder de jongeren gaan stimuleren, faciliteren en coördineren.

**Nieuwe opzet**

We hopen in het nieuwe jaar weer een aantal toonaangevende "ondernemersactiviteiten" op het Metzoo te kunnen uitzetten. We hopen dan ook op een groter aantal participerende leerlingen dan de 15 van het eerste jaar.

---

---

**Pagina 34**

Doegroep	:	Cultuur.
Rapportage	:	Mei 2008
Voorzitter	:	Herman van den Broek.
Secretaris	:	Han Meibergen.
Leden	:	Henk Breuker, Bert Lamers, Ruud Wink, Koos Witkop.
Missie	:	Ondersteunen van Fatima bij de Achterhoekse Christmas Fair (ACF) en daarmee geld ophalen.

**De omschrijving van het gekozen project:**

- Het houden van een kunstveiling.
- Samen met mensen van Fatima schilderen.

**Stand van zaken**

Het project stond gepland en is gerealiseerd op donderdag 13 december 2007. Er zijn nog geen nieuwe initiatieven ontwikkeld.

**De volgende stappen:**

Binnen de doegroep zal worden nagedacht over de nieuwe initiatieven.

---

## COMMISSIES

● Activiteiten

Hans de Vries, voorzitter

Peter Bob Peerenboom, vice-voorzitter

Herman van den Broek

Hans Kietselaer

Martin Liefrink

Jan Loggers

Bart-Jaap Pull ter Gunne

Kees van Steenberg

● Bulletin & ICT

Theo Soontiëns, voorzitter

Kees van Steenberg, ICT officer

Han Meibergen, Smoelenboek

Henk Breuker

Henk Dijk

Henk Drost, Photo-officer

Bart-Jaap Pull ter Gunne, cartoon & puzzle

Ruud Wink

● Interservice

Henk Breuker

Bert Lamers

● Jeugd

Henk Dijk, voorzitter

John Brands, vice-voorzitter

Chris Geurink

● Jumelage

Jan Kruit, voorzitter

Jan van Iersel, vice-voorzitter

Henk Drost

Gerard Hehenkamp

Han Meibergen

Marnix Jansen Venneboer

● Kascontrole

Gerard Roelofsen

Aart van Silfhout

● Leden

Koos Kuiper, voorzitter

Tom Jacobs

Bert Lamers

● Milieu officer

Hans Bruyn

Koos Kuiper

● Tail Twisters

Chris Geurink

Jan Jurriëns

● Guiding Lions

Henk Breuker

Jan Kruit

● We Serve

Wim Fromme, voorzitter

Ruud Wink, vice-voorzitter

John Brands, manager projecten

Gerard Hehenkamp, secretaris

Jan van Iersel, 2<sup>e</sup> secretaris

Martin Liefrink

Jos Niesink

**AGENDA 2007-2008**

22 augustus 2007	18.00 uur	Barbecue bij Wil & Henk Kets	
5 september 2007	20.00 uur	Lezing Multiple Sclerose - Mw. Gasseling	
19 september 2007	18.00 uur	Tap Hap bij Fatima.	
28 september 2007	13.00 uur	Metzo Regatta	
3 oktober 2007	20.00 uur	Clubavond	
17 oktober 2007	18.00 uur	Tap Hap; 10 minuten van Henk Drost	
3 november 2007	18.00 uur	Charternight Montferland	
7 november 2007	20.00 uur	Dhr. Kaiser	
21 november 2007	18.00 uur	Taphap; de 10 minuten van Toon Gasseling	
5 december 2007	20.00 uur	Surprise-avond in Hotel Villa Ruimzicht	
13/15 december 2007		de ACF	
19 december 2007	18.00 uur	Tap Hap; 10 minuten van Gerard Roelofsen	
12 januari 2008	14.00 uur	Nieuwjaarsreceptie	
30 januari 2008	18.00 uur	Taphap in eetcafé Het Borghuis	
6 februari 2008	20.00 uur	Clubavond in Hotel Villa Ruimzicht	
20 februari 2008	18.00 uur	Tap Hap; de 10 minuten van Martin Liefink	
5 maart 2008	20.00 uur	Vergadering; Jan van Iersel en Loek Peeters over hun ervaringen in Garissa Kenia.	
19 maart 2008	18.00 uur	Taphap; 10 minuten Bart Jaap P ter Gunne	
???	???	Interservice-activiteit	
2 april 2008	20.00 uur	Vergadering; Jos Tiemessen, Doc Stap Orion	
16 april 2008	18.00 uur	Taphap; de 10 minuten van Bert Lamers	
7 mei 2008	20.00 uur	Clubavond	
17 mei 2008	???	Uitstapje Dorsten; 10 jaar Jumelage	
21 mei 2008	18.00 uur	Tap Hap; de 10 minuten van Theo Soontiens	
4 juni 2008	20.00 uur	Vergadering; Bezoek aan het Openbaar Vervoer Museum in Doetinchem.	
18 juni 2008	18.00 uur	Tap Hap	
2 juli 2008	18.00 uur	Bestuursoverdracht met Papillons	